

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

NUTARTIS

2025 m. lapkričio 20 d.
Vilnius

Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėja Rasa Paužaitė, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo Aurimo Drižiaus (toliau – ir pareiškėjo) skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. spalio 29 d. nutarties, kuria pareiškėjo skundas dėl Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros generalinio prokuroro pavaduotojo Ginto Ivanausko 2025 m. spalio 15 d. informacinio rašto - atsakymo Nr. 17.2.-AP-24662, AP- 24409, AP-25229, paliktas nenagrinėtu, panaikinimo,

Teismas

n u s t a t ė :

I. Nagrinėjimo klausimo esmė

1. Lietuvos Respublikos generalinėje prokuratūroje (toliau – ir Generalinė prokuratūra) buvo gautas pareiškėjo Aurimo Drižiaus 2025 m. rugpjūčio 11 d., 2025 m. rugsėjo 16 d. ir 2025 m. rugsėjo 18 d. (reg. Nr. AP-25229, AP-24409, AP-24262) pareiškimai dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo pareigūnams, prokurorams ir teisėjams dėl jų piktnaudžiavimo tarnyba, tarnybos pareigų neatlikimo, dokumentų klastojimo bei baudžiamųjų bylų atnaujinimo, kurie jau išnagrinėti priimant atitinkamus procesinius sprendimus.
2. Lietuvos Respublikos generalinės prokuratūros generalinio prokuroro pavaduotojo G. Ivanausko 2025 m. spalio 15 d. raštu Nr. 17.2.-AP-24662, AP- 24409, AP-25229, vadovaujantis Lietuvos Respublikos prokuratūroje tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos generalinio prokuroro 2020 m. balandžio 17 d. įsakymu Nr. 1-103 (2022 m. spalio 27 d. įsakymo Nr. 1-313 redakcija) (toliau - ir Aprašas) 56.1 papunkčio nuostatomis, pareiškėjo A. Drižiaus minėti pareiškimai palikti nenagrinėtais. Rašte pažymėta, kad A. Drižius dar ankstesniais pareiškimais kreipėsi su analogiškais prašymais, į kuriuos prokuratūra pateikė atsakymus, paaiškinant, jog kartotiniai pareiškėjo prašymai ar skundai dėl tų pačių klausimų bei skundai dėl informacinio - aiškinamojo pobūdžio atsakymų taip pat bus paliekami nenagrinėti.
3. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. spalio 29 d. nutartimi A. Drižiaus skundas paliktas nenagrinėtu. Skundžiamoje nutartyje teismas konstatavo, jog prokurorui pateikus informacinio pobūdžio atsakymą (raštą), pareiškėjo skunduose nurodomos aplinkybės nesudaro pagrindo jų nagrinėti BPK nustatyta tvarka. Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – ir BPK) 173 straipsnio nuostatomis, pažymėjo, kad ikiteisminio tyrimo teisėjui nesuteikti įgaliojimai vertinti prokuroro pasirašyto informacinio pobūdžio rašto (atsakymo) dėl pareiškėjo prašymų ir priimti įpareigojančius nurodymus, todėl pareiškėjo skundas paliktas nenagrinėtu.

II. Skundo argumentai ir prašymai

4. Pareiškėjas skundu apygardos teismui prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. spalio 29 d. nutartį (toliau – ir skundžiama nutartis) ir įpareigoti teismą jo skundą išnagrinėti iš esmės. Taip pat prašo įvertinti ar Generalinė prokuratūra privalėjo priimti procesinį nutarimą pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau - ir BPK) 168 straipsnį, tai yra pradėti arba atsisakyti pradėti ikieisminį tyrimą (dėl teisėjos Julitos Dabulskytės-Raizgienės veiksmų, dėl procesinių pažeidimų ir galimos nusikalstamos veikos Deimantės Kedytės byloje, ir dėl A. Sadecko bylos atnaujinimo).
- 4.1. Pareiškėjas skunde nurodo, kad BPK 168 straipsnio 1 dalies nuostatos yra impertyvios, joje jokios išimtys dėl pakartotinių prašymų nėra nustatytos. Pažymi, jog teismas skundžiamoje nutartyje vadovaudamasis Aprašo 56.1 punktu, faktiškai pakeitė įstatymo turinį. Mano, kad kartotinio prašymo savoka neturi procesinės reikšmės.
- 4.2. Pareiškėjas nurodo, kad kiekviename iš trijų jo pateiktų prašymų yra pateikta naujų duomenų ir teisinių pagrindų (D. Kedytės bylos nauji faktai, konkrečios teisėjos piktnaudžiavimo požymiai, melagingų parodymų įrodymai A. Sadecko byloje). Mano, kad jie negalėjo būti atmesti kaip pakartotiniai, toks prašymų atmetimas pažeidžia BPK 2 straipsnio (pareigos atskleiti nusikalstamas veikas) ir 3 straipsnio 1 dalies 3 punkto (naujai paaiškėjusių aplinkybių rešmė). Todėl, nesutikdamas su apylinkės teismo argumentais, kad jis skundžiasi remiantis analogiškais aplinkybėmis, pabrėžia, jog tai neatitinka tikrovės.
- 4.3. Atkreipia teismo dėmesį, kad visi jo prašymai apima skirtingus asmenis ir bylas, įvykius teisinius pagrindus ir įrodymų visumą, todėl negalėjo būti traktuojami kaip kartotiniai. Pastebi, kad BPK nenumato teisės atsisakyti priimti procesinį sprendimą vien dėl to, kad asmuo kreipiasi kelis kartus, kiekvienas naujas prašymas, kuriame nurodomi nauji faktai ar aplinkybės, turi būti vertinamas iš naujo.
- 4.4. Pastebi, jog informacinio pobūdžio raštas neužtikrina veiksmingos teisinės gynybos (Lietuvos Respublikos Konstitucijos 30 straipsnis), nes nesuteikia galimybės jo apskųsti. Tokiu būdu panaikinama asmens galimybė ginčyti prokuroro neveikimą, kas prieštarauja Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikai.
- 4.5. Pareiškėjas apygardos teismui 2025 m. lapkričio 5 d. taip pat pateikė prašymą nušalinti teisėją Rasą Paužaitę nuo jo skundo nagrinėjimo, motyvuodamas tuo, kad teisėja anksčiau yra nagrinėjusi jo skundus dėl tų pačių faktų ir asmenų. Pažymi, jog vadovaujantis BPK 58 straipsnio 1 dalies 4 punktu, teisėjas turi būti nusišalintas, jeigu yra aplinkybių keliančių abejones dėl jo nešališkumo, objektyvumo ir suinteresuotumo bylos baigtimi. Šiuo atveju teisėja R. Paužaitė jau yra išreiškusi aiškią poziciją dėl tų pačių klausimų ir šalių, todėl negali būti laikoma objektyvia nagrinėdama pakartotinį skundą.
5. Prokuroras atsiliepiamo dėl pareiškėjo skundo apygardos teismui nepateikė.

III. Apygardos teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl pareikšto nušalinimo

6. Apygardos teismas, prieš pasisakydamas dėl esminių skundo argumentų, visų pirma pasisako dėl pareiškėjo atskiro prašymo nušalinti teisėją R. Paužaitę. Pareikštas nušalinimas grindžiamas tuo, kad teisėja anksčiau priėmė nepalankią nutartį pareiškėjui, iš esmės išreikšdama savo poziciją dėl tų pačių klausimų ir šalių.
7. Teismo šališkumas gali būti konstatuotas, kai nustatomos aplinkybės, patvirtinančios teismo suinteresuotumą priimti kuriai nors vienai proceso šaliai palankų sprendimą ar tendencingą proceso organizavimą (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-*

61/2010, Nr. 2K-150-689/2019, Nr. 2K-5-976/2020). Tai reiškia, kad proceso dalyvių teismui (teisėjui) BPK 58 straipsnio 1 dalies 4 punkto pagrindu reiškiamas nušalinimas turi būti grindžiamas ne bet kokiomis, o tik objektyviomis, realiai egzistuojančiomis ir pagrįstų abejonių dėl teismo (teisėjo) nešališkumo keliančiomis aplinkybėmis, be to, jis turi būti motyvuotas (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartyje baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-62-495/2024*). Priešingu atveju, perdavus bylą nagrinėti to paties teismo kitam teisėjui ar kitam teismui, būtų sudarytos sąlygos teisingumą vykdyti ne tam teisėjui, kuriam teisės aktų nustatyta tvarka priskirta nagrinėti konkrečią bylą, o tam teisėjui, kurį pasirinko vienas ar kitas byloje dalyvaujantis asmuo. Tokiu atveju galėtų sudarytos sąlygos piktnaudžiauti nušalinimo institutu, juo pasinaudoti ne pagal jo paskirtį. Bylos nagrinėjimas pagal procese dalyvaujančių asmenų pageidavimus neužtikrintų teismo (teisėjo) nešališkumo ir nepriklausomumo, nesiderintų su teisinėje valstybėje galiojančiais teisingumo, bylų skirstymo ir nagrinėjimo nešališkumo ir sąžiningumo, skaidrumo, šalių lygiateisiškumo principais (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-7-62-495/2024*).

8. Nagrinėjamu atveju pareiškėjo nurodomas nušalinimo pagrindas yra nepagrįstas, nes tiek Lietuvos teismų, tiek Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikoje ne kartą konstatuota, jog vien nepalankių procesinių sprendimų priėmimas savaime nesudaro pagrindo abejoti teisėjo nešališkumu. Siekiant paneigti teisėjo subjektyvaus nešališkumo prezumpciją, nepakanka vien remtis teisėjo priimtais proceso šaliai nepalankiais procesiniais sprendimais – būtina pateikti konkrečius ir objektyvius duomenis, pagrindžiančius teisėjo asmeninį šališkumą (2020 m. sausio 14 d. sprendimas byloje *Khodorkovskiy ir Lebedev prieš Rusiją* (Nr. 2), *peticijų Nr. 51111/07 ir 42757/07*). Tokios pačios praktikos laikomasi ir Lietuvos teismų praktikoje (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys baudžiamosiose bylose Nr. 2K-102-648/2022, 2K-217-719/2023, Nr. 2K-7-62-495/2024*). Kaip matyti, nagrinėjamu atveju nušalinimas motyvuojamas vien tik pareiškėjo lūkesčių neatitikusio procesinio sprendimo priėmimu ankstesniame procese. Toks subjektyvus priimtų procesinių sprendimų vertinimas, iš esmės nenurodant jokių kitų objektyvių duomenų, nesuteikia pagrindo konstatuoti BPK 58 straipsnio 1 dalies 4 punkte numatyto nušalinimo pagrindų. Dėl to teisėjai Rasai Paužaitėi pareikštas nušalinimas atmetamas.

Dėl pareiškėjo skundo argumentų

9. Nagrinėjamu atveju esminis ginčas kilo dėl asmens pareiškimų (skundų), kuriais prašoma pradėti iš karto net kelis ikiteisminius tyrimus. Skunde keliamas klausimas, ar tokiu atveju gali būti priimamas ne nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, kaip tai įtvirtinta BPK 168 straipsnio 5 dalyje, o asmeniui į kreipimąsi atsakoma informacinio-aiškinamojo pobūdžio raštu, bei vėliau iš to išplaukę skundžiamieji procesiniai sprendimai, tai yra dėl informacinio-aiškinamojo pobūdžio rašto apskundimo bei nagrinėjimo tvarkos.
10. BPK yra tiesiogiai įtvirtintos ikiteisminio tyrimo pradėjimo sąlygos, su kuo ir siejamas ikiteisminio tyrimo pradėjimo teisėtumas, tai yra ikiteisminis tyrimas pradedamas: 1) gavus skundą, pareiškimą ar pranešimą apie nusikalstamą veiką; 2) prokurorui ar ikiteisminio tyrimo pareigūnui patiemus nustatčius nusikalstamos veikos požymius (BPK 166 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktai). BPK 168 straipsnyje įtvirtinti atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą pagrindai, priimamo sprendimo įforminimas, bei apskundimo tvarka ir terminai. Būtent prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiama atvejais - ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios šio Kodekso 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės (BPK 168 straipsnio 1 dalis); atsisakydamas pradėti ikiteisminį tyrimą, prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas surašo motyvuotą nutarimą (BPK 168 straipsnio 2 dalis); ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali būti skundžiamas prokurorui, o prokuroro nutarimas - ikiteisminio tyrimo teisėjui. Jeigu prokuroras nepanaikina nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, jo sprendimas gali būti skundžiamas ikiteisminio tyrimo teisėjui. Ikiteisminio tyrimo teisėjo priimtas sprendimas skundžiamas šio

Kodekso X dalyje nustatyta tvarka. Skundai gali būti paduodami per septynias dienas nuo nutarimo ar nutarties nuorašo gavimo dienos (BPK 168 straipsnio 5 dalis). Prokuroro priimtų procesinių sprendimų apskundimo tvarka numatyta BPK 63 straipsnio 1 dalyje, joje įtvirtinta, kad prokuroro proceso veiksmus ir nutarimus proceso dalyviai arba asmenys, kuriems taikytos procesinės prievartos priemonės, gali apskusti aukštesniajam prokurorui, o tuo atveju, jei aukštesnysis prokuroras atsisako patenkinti skundą, šis jo nutarimas gali būti skundžiamas ikiteisminio tyrimo teisėjui.

11. Taigi iš nurodyto teisinio reguliavimo seka, kad atsisakant pradėti ikiteisminį tyrimą prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas priima nutarimą. Analizuojamu atveju susiklostė situacija, kai dėl A. Drižiaus pareiškimų pradėti ikiteisminius tyrimus buvo priimtas neskundžiamas informacinio-aiškinamojo pobūdžio raštas Nr. 17.2.-AP-24662, AP- 24409, AP-25229, kuriuo pareiškėjo prašymai, kaip kartotiniai palikti nenagrinėtais. Nors kiekvienu atveju klausimai dėl ikiteisminio tyrimo pradžios ir (ar) atsisakymo pradėti ikiteisminį tyrimą, beje ir dėl priimamo sprendimo formos, sprendžiamas individualiai, tačiau apygardos teismo vertinimu, nagrinėjamoje situacijoje būtina atsižvelgti į teismų praktikoje susiklosčiusį procesinių normų aiškinimą, kuomet informacinio - aiškinamojo pobūdžio raštai (atsakymai), kuriais kartotiniai pareiškimai paliekami nenagrinėtais, nevertinami kaip procesiniai dokumentai, priimti BPK nuostatų reguliavimo prasme, bei yra neskundžiami.
12. Kaip matyti, nagrinėjamu atveju pareiškėjas į Generalinę prokuratūrą kreipėsi su trimis pareiškimais dėl ikiteisminio tyrimo pradžios pareigūnams, prokurorams ir teisėjams pagal požymius nusikalstamų veikų, numatytų BK 228 (piktnaudžiavimas tarnyba), 229 (tarnybos pareigų neatlikimas) ir 300 (dokumentų klastojimas) straipsniuose ar teikdamas kartotinius skundus tiek dėl ikiteisminio tyrimo pradžios, tiek dėl baudžiamųjų bylų atnaujinimo. Prokuroro 2025 m. spalio 15 d. raštu Nr. 17.2.-AP-24662, AP-24409, AP-25229, tokie pareiškėjo prašymai buvo palikti nenagrinėtais, pakartotinai nurodant, kad šie pareiškimai nenagrinėtini, kaip ir ankstesni analogiški pareiškimai, į kuriuos prokuratūra jau pateikė atsakymus. Taip pat, vadovaujantis Aprašo 56.1 papunkčiu, pareiškėjui išaiškinta, kad šis Generalinės prokuratūros informacinio-aiškinamojo pobūdžio atsakymas yra neskundžiamas. Nepaisant to, pareiškėjas tokį atsakymą apskundė apylinkės teismui, kuris skundžiama nutartimi pareiškėjo skundą taip pat paliko nenagrinėtu. Pareiškėjas, nesutikdamas su priimta skundžiama nutartimi, pateikė skundą, kuriuo prašo panaikinti šią ikiteisminio tyrimo teisėjos nutartį.
13. Kaip matyti iš IBPS sistemoje esančių duomenų, apylinkės teismas, siekdamas išsamiai išnagrinėti pareiškėjo skundo argumentus iš Generalinės prokuratūros išsireikalavo medžiagą susijusią su minėtų pareiškėjo prašymų išnagrinėjimu. Iš teismui pateiktos medžiagos matyti, jog 2025 m. rugpjūčio 11 d. prašymu pareiškėjas kreipėsi dėl D. Kedytės baudžiamosios bylos atnaujinimo ir procesinių pažeidimų pašalinimo; 2025 m rugsėjo 16 d. – dėl ikiteisminio tyrimo teisėjos J. Dabulskytės - Raizgienės veiksmų byloje Nr. 1S-190-932/2025; 2025 m. rugsėjo 18 d. – dėl baudžiamosios bylos Nr. 1A-312-495/2012 atnaujinimo. Šie pareiškėjo prašymai kaip jau minėta Generalinio prokuroro pavaduotojo 2025 m. spalio 15 d. informacinio raštu - atsakymu palikti nenagrinėtais, kadangi pareiškėjo prašymai buvo pateikti pakartotinai (medžiagos 12-13 lapai).
14. Pareiškėjas skunde kategoriškai tvirtina, jog nagrinėjamais atvejais turėjo būti vadovujamasi ne Aprašu, o BPK 168 straipsnyje įtvirtintu reguliavimu, tačiau apygardos teismas pažymi, jog pagal Lietuvos Respublikos prokuratūros įstatymo 16 straipsnio 2 dalį, 20 straipsnio 1 dalies 4 punktą, prokurorams ir ikiteisminio tyrimo pareigūnams generalinio prokuroro įsakymai ir kiti teisės norminiai aktai, formuojantys ikiteisminio tyrimo, valstybinio kaltinimo ir nuosprendžių vykdymo kontrolės praktiką, taip pat yra privalomi. Taigi, Generalinio prokuroro pavaduotojas G. Ivanauskas, vertindamas pareiškėjo pateiktus pareiškimus, privalėjo vadovautis ir Aprašu, kurio 4.3 punkte yra nustatyta, kad kartotinis prašymas ar skundas, tai yra prašymas ar skundas, su kuriuo tas pats pareiškėjas ar jo atstovas kreipiasi į prokuratūrą tuo

pačiu klausimu, kuris jau buvo išnagrinėtas prokuratūroje, jeigu nenurodomos naujos aplinkybės, sudarančios prašymo ar skundo pagrindą, ir nepateikiami įtikinami argumentai, leidžiantys abejoti ankstesnio atsakymo teisėtumu ir pagrįstumu, arba pareiškėjas ar jo atstovas nurodo aplinkybes, kurios jau yra išnagrinėtos įstatymų nustatyta tvarka ir dėl jų priimtas galutinis sprendimas. Be to, Aprašo 44 punkte ir 44.3 papunktyje nurodyta, kad Generalinio prokuroro (jo pavaduotojo) <.....>, prašymą ar skundą nagrinėjančio prokuroro ar prokuratūros darbuotojo sprendimu prašymas ar skundas gali būti nenagrinėjamas, jeigu jis yra kartotinis.

15. Pareiškėjas tiek šiuo konkrečiu atveju, tiek ir ankstesniais skundais, eilę kartų pakartotinai kreipiasi į ikiteisminio tyrimo įstaigas, prašydamas pradėti ikiteisminį tyrimą dėl analogiškų aplinkybių, kurios jau įvertintos priimant procesinius sprendimus BPK numatyta tvarka. Pastebėtina, jog net ir analizuojamas Generalinės prokuratūros 2025 m. spalio 15 d. informacinio-aiškinamojo pobūdžio raštas pareiškėjo buvo apskųstas du kartus, ir vėlgi dėstant pakartotinius argumentus dėl konkrečios teisės bei prokurorų veiksmų, motyvuojant tuo, kad šiuo atveju pateikta naujų duomenų ir teisinių pagrindų (D. Kedytės bylos nauji faktai, konkrečios teisės piktnaudžiavimo požymiai, melagingų parodymų įrodymai A. Sadecko byloje ir pan.). Tačiau visos nagrinėjamos situacijos kontekste matyti, kad pareiškėjas su prašymais dėl ikiteisminio tyrimo pradėjimo ar bylų atnaujinimo kreipiasi dėl teisėjų ir prokurorų galimo piktnaudžiavimo, tarnybos pareigų neatlikimo, dokumentų suklastojimo, kurie priima jo atžvilgiu nepalankius sprendimus ir (ar) nenustatę objektyvių duomenų nepradedą ikiteisminio tyrimo ir pan. Apygardos teismas dar kartą įvertinęs tiek pareiškėjo skunde nurodomus argumentus, tiek susiklosčiusią teismų praktiką nagrinėjamu klausimu, pritaria ir vadovaujasi ta pozicija, jog pagrindo priimti nutarimą antrą kartą dėl analogiškų pareiškėjo nurodomų aplinkybių dėl tų pačių bylų ir tų pačių asmenų, tai yra dėl kartotinių skundų, nėra. Pareiškėjui pagrįstai atsakyta informacinio-aiškinamojo pobūdžio raštu, kuriuo išaiškinta, kodėl skundas paliekamas nenagrinėti.
16. Aptariamo klausimo kontekste, atkreiptinas dėmesys į Lietuvos apeliacinio teismo praktiką, suformuotą 2023 m. kovo 6 d. nutartyje byloje Nr. 1S-31-449/2023. Nors minimoje nutartyje ir nepasisakoma dėl šio konkretaus analizuojamo atvejo, tačiau vertinant sistemiškai, joje išaiškinta dėl pakartotinių asmenų prašymų, pateiktų piktnaudžiaujant procesinėmis teisėmis, nepriimtumo. Taip pat papildomai išaiškinta, kad, kai asmuo periodiškai kas kelis mėnesius teismui teikia iš esmės analogiško turinio pakartotinius prašymus, kurie jau išnagrinėti, taip piktnaudžiaudamas savo procesinėmis teisėmis, tokie prašymai apskritai neturėtų būti priimami nagrinėti, neturėtų būti registruojami Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (LITEKO), neturėtų būti pradedama baudžiamoji byla ir prašymo nagrinėjimo teisme procesas. Be to, sprendimas nepriimti prašymo ir jį grąžinti prašymą padavusiam asmeniui turėtų būti įformintas raštu, o ne nutartimi. Taip būtų įgyvendinti proceso operatyvumo ir ekonomiškumo principai.
17. Apygardos teismas atkreipia dėmesį į anksčiau aptartą įstatyminių reglamentavimų, kuriuo remiantis tik ikiteisminio tyrimo pareigūno nutarimas atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą gali būti skundžiamas prokurorui, o prokuroro nutarimas – ikiteisminio tyrimo teisėjui (BPK 168 straipsnio 5 dalis). Tokiu įstatyminiu reglamentavimu yra užkertama galimybė asmenims skusti bet kokius atitinkamų institucijų ar pareigūnų priimamus sprendimus, priešingu atveju būtų sudarytos prielaidos nagrinėti tuos pačius klausimus neribotą kiekį kartų. Aptariamas įstatyminis reguliavimas taip pat leidžia daryti išvadą, kad asmenų teisė apskusti priimamus sprendimus nėra absoliuti. Nagrinėjamu atveju A. Drižius apylinkės teismui padavė skundą ne dėl nutarimo atsisakyti pradėti ikiteisminį tyrimą, o dėl prokuroro informacinio-aiškinamojo rašto, kurio apskundimo galimybės BPK nėra numatytos. Todėl daroma išvada, kad Generalinio prokuroro pavaduotojo raštas negalėjo būti skundžiamas, o apylinkės teismas skundžiama nutartimi visiškai pagrįstai paliko pareiškėjo skundą nenagrinėtą. Vadovaujantis šiomis baudžiamojų įstatymo nuostatomis, suformuota ir Vilniaus apygardos teismo praktika analogiškose bylose Nr. 1S-452-957/2024; Nr. 1S-12-1058/2024; Nr. 1S-178-1036/2024; Nr. 1S-60-932/2024; Nr. 1S-190-932/2025; 1S-182-817/2025).

18. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pareiškėjo A. Drižiaus skundas dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. spalio 29 d. nutarties atmestinas.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 442 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 2 dalimi,

n u t a r i a:

pareiškėjo Aurimo Drižiaus skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo ikiteisminio tyrimo teisėjos 2025 m. spalio 29 d. nutarties atmesti.

Nutartis įsigalioja nuo jos priėmimo dienos ir yra neskundžiama.

Teisėja

Rasa Paužaitė